

прикрие цялѣя Българския полуостровъ, и юначеското възмущение на Сърбія подъ неговото владѣніе да пробуди и ухрабри продужденія духъ на страдающитѣ сѣспдни народи; нѣ на жалость, днесъ неговитѣ министри съ не братскы и срамны постѣпки само калѣтъ заставятъ на Сърбія¹⁾ (к. м.).

Но и тази искрена рѣчь не ще е улѣчила сърцата на българскитѣ дѣятели отъ онова врѣме. Нѣщо повече, има бѣлѣзи, отъ които може да се сѣди, че впечатлението отъ нея не е по-радостно отъ впечатлението на правителствената постѣпка. На българитѣ почва да додѣватъ тия вѣчни увѣренія и клетви въ братство, прѣдхождани или послѣдвани отъ факти, въ искреностъта на чийто езикъ никой здравомислещъ човѣкъ не би могълъ да се съмнѣва. И в. „Народность“ пише дълга и широка статія за това „братство“ толкова често повтаряно, дѣто трѣбва и дѣто не. Въ статията авторътъ се спира на подчертания отъ насъ пасажъ изъ тази рѣчь, като казва: „Ный тукъ не ся сърдимъ никакъ че злѣ е изразена тѣзи фраза, нѣ само довождаме единъ малакъ примѣръ, защото виждаме че това проглашение е отправено исклучително къмъ Българитѣ, та можяше да ся допустне поне отъ ласкателство, да я каже: „Очяквахме . . . въ една рѣчка сръбскѣтъ заставѣ а въ другѣ Българскѣтъ знамѣ . . . (к. авт.), че тогава да прикриѣтъ Балканскій полуостровъ . . . Та тогава бы былъ и най-лекомисленныя увѣренъ, че ся говори подпжно за братство“²⁾.

Че това недостойно държане на сръбската политика не остава тайна и за чуждитѣ наблюдатели, въпрѣки хулитѣ, които се пущатъ въ чуждия печатъ, особено въ руския, противъ насъ, се вижда и отъ слѣдната извадка: „че политиката на Сръбското Княжество особно къмъ Българитѣ, много често е бивала твърдѣ недостойна и неславянска — сѣщо тѣй, за жалость, не подлѣжи на съмнѣние“³⁾.

Ржководителитѣ на българския народъ протестиратъ срѣщу тази политика, прѣдупрѣждаватъ сръбскитѣ правителства, че пакостния пѣтъ изъ който сѣ трѣгнали ще изведе на лошъ край и двата народа, полемизиратъ разпалено съ сръбската преса, която се настроява все по и по-шовинистично, но това не измѣня хода на работитѣ. Сърбія вече е неза-

¹⁾ Народность, г. I, бр. 28, стр. 111 отъ 11 май 1868.

²⁾ Народность, г. I, бр. 29, стр. 113 отъ 18 май 1868.

³⁾ Изъ статията на В. въ „Голосъ“ отъ 1 дек. „Славянско обсервѣне“. Отечественство, г. II, бр. 69, стр. 275, кол. 1 отъ 16 декември 1870.